

цитѣ. Много отъ тѣхъ били избити, а други сполучили въ тъмната нощъ да избѣгатъ. Между тѣхъ билъ и бачо Киро. Той се помъчилъ да се скрие въ близкитѣ села, но не можалъ. Най-послѣ тайно се върналъ въ родното си село, но скоро билъ прѣдаденъ. На 17-ий май билъ хванатъ и затворенъ въ Търново, а на 28-ий билъ обѣсенъ, заедно съ други двама свои другари.

Прѣдъ сѣда бачо Киро е билъ истински герой и е казалъ на сѣдиитѣ слѣднитѣ думи : „Азъ съмъ даскалъ Киро комитата и не се боя отъ турцитѣ. Ударихъ пушка на рамо, издигнахъ байракъ отъ български лѣвъ, станахъ бунтовникъ заради отечеството си, въ Дръновския манастиръ конакъ намѣрихъ“.

Така пожертвува живота си бачо Киро за милото си отечество!

Човѣкътъ съ машината.

Имало едно врѣме единъ човѣкъ, който ималъ една скъпоцѣнна машина. Направата на тази машина била доста сложна, и макаръ човѣкътъ да не познавалъ добръ устройството на тази машина, отъ друга страна той много добръ знаелъ, какъ да се постави въ движение и какви материи да ѝ се даватъ. Това е твърдѣ естествено, защото безъ да познаваме точно устройство-